

Я повернуся

Ілля Чернілевський

Танцює в повітрі, свистить біля ніг
Осколків і куль нелюдська завірюха,
І мій кулеметник говорить мені:
«Пішли повоюємо трохи, Іллюха!»

І бачимо ми, як життя наші Бог
В цю мить підганяє під розмір окопу,
А я заряджаюсь і думаю: «Ох,
Як хочеться снікерса і кока-колу,
Як хочеться тиші, без мін, без арти,
Як хочеться просто її обійняти!»
Та мирні думки відсуваються в тил
І пальці засмоктує холод гранати. (...)

Війна не прощає двозначність, брехню,
Війна — це отруйний укус саламандри.
І серце своє я ховаю в броню,
Яку не зірвати. Мене — не зламати.

І сонце встає, і говорить усім
Квітневу палку і тремтливу промову,
Що скоро часи набуття, воскресінь,
Що вірити маємо ми в перемогу.

І палець правиці кільце обійма
Так міцно, неначе дитину матуся,
І, чуючи залпи свинячих гармат,
Кажу собі впевнено: «Я повернуся...»